

216.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 9 marca 1923 r.

w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Lwowa na zaciągnięcie za poręką Państwa pożyczki komunalnej w kwocie 120.000.000 mk. na cele przebrukowania ulic i placów publicznych we Lwowie.

Art. 1. Upoważnia się gminę król. stoł. miasta Lwowa do zaciągnięcia w drodze emisji obligacji komunalnych, wedle stopy 4^{1/2}% oprocentowanych, pożyczki do wysokości 120.000.000 mk., spłacalnej najpóźniej w ciągu lat 60, a to na cele, wymienione w art. 2 tej ustawy, z zachowaniem przepisów, zawartych w artykułach 3, 4 i 5.

Art. 2. Z funduszów, uzyskać się mających w sposób ustanowiony w art. 1, mają być pokryte wydatki na przełożenie bruków istniejących, względnie urządzenie nowych i zwirowanie najbardziej zniszczonych ulic i placów miejskich we Lwowie.

Art. 3. Wykonanie wymienionych w art. 2 inwestycji, jako też emisja potrzebnych kwot pożyczkowych na cele wymienione, nastąpić ma stopniowo i na podstawie specjalnej uchwały rady miejskiej, zatwierdzonej przez Wydział Samorządowy.

Sposób użycia każdej częściowej pożyczki ma być wykazywany Wydziałowi Samorządowemu.

Art. 4. Umowy, co do sfinansowania niniejszej pożyczki zawrzące się mające, będą obowiązywały gminę król. stoł. miasta Lwowa dopiero od chwili zatwierdzenia tych umów przez Wydział Samorządowy.

Art. 5. Za pożyczkę niniejszą 120.000.000 mk. poręcza Skarb Państwa.

Art. 6. Rada król. stoł. miasta Lwowa obowiązana jest przez cały czas okresu umorzenia wstawiać do budżetu miejskiego raty amortyzacyjne od tej pożyczki i przy uchwalaniu budżetu uchwalać stosowne środki pokrycia niedoboru budżetowego. Budżet, przez radę miejską uchwalony, przedłoży Magystrat król. stoł. miasta Lwowa Tymczasowemu Wydziałowi Samorządowemu, a względnie Rządowi Rzeczypospolitej Polskiej corocznie najpóźniej na 14 dni przed rozpoczęciem każdego roku budżetowego.

Zamknięcie rachunków z ubiegłego roku, przez Radę miejską sprawdzone i przyjęte, przedłoży Magystrat Wydziałowi Samorządowemu corocznie najpóźniej 1 września.

Art. 7. Obligacje tej pożyczki mogą być używane do korzystnego lokowania w nich kapitałów fundacyjnych zakładów, zostających pod nadzorem publicznym, tudzież funduszów sierocych, powierniczych i depozytowych, kaucji służbowych i przemysłowych.

Art. 8. Wykonanie ustawy niniejszej powierza się Ministrowi Skarbu.

Art. 9. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

S. Wojciechowski

Prezes Rady Ministrów: W. Sikorski

Minister Skarbu: W. Grabski

217.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 27 marca 1923 r.

o podwyższeniu taryfy osobowej i bagażowej na liniach towarzystwa akcyjnego warszawskich dróg żelaznych dojazdowych.

Na mocy dekrety z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów, oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. Na kolejach towarzystwa akcyjnego warszawskich dróg żelaznych dojazdowych podwyższa się taryfę osobową:

- a) na liniach wilanowskiej i grójeckiej:
 - do 325 mk. w klasie III od osoby i kilometra,
 - „ 487,5 „ „ II „ „ „
 oraz w tymże stosunku wszelkie inne opłaty, związane z przewozem osób;
- b) na linii Jabłonna — Wawer — Karczew:
 - do 158 mk. w klasie III od osoby i kilometra,
 - „ 237 „ „ II „ „ „
 oraz w tymże stosunku wszelkie inne opłaty, związane z przewozem osób.

§ 2. Opłaty za przewóz bagażu na wszystkich wymienionych wyżej liniach podwyższa się do 27 mk. za 10 kgr. i kilometr, oraz w tymże stosunku wszelkie inne opłaty, związane z przewozem bagażu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1923 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 27 lutego r. b. (Dz. U. R. P. № 21, poz. 136).

Kierownik Ministerstwa Kolei Żelaznych:

Ludwik Zagórny-Marynowski

Minister Skarbu: W. Grabski

Minister Przemysłu i Handlu: Stefan Ossowski

218.

Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów

z dnia 12 marca 1923 r.

w sprawie nadawania i doręczania przesyłek poczty lotniczej jako przesyłek pośpiesznych.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44, poz. 310) zarządza się co następuje:

§ 1. Przesyłki poczty lotniczej, przeznaczone dla odbiorców zamieszkałych w miejscowym okręgu doręczeń urzędów pocztowych, oraz przesyłki do krajów zagranicznych, biorących udział w wymianie prze-

syłek pośpiesznych, podlegają przy nadaniu oprócz innych opłat pocztowych także taryfowej opłacie za pośpieszne doręczenie.

§ 2. Wszystkie przesyłki poczty lotniczej należy doręczać w miejscowym okręgu doręczeń przez umyślnego posłańca.

§ 3. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1923 r.

Kierownik Ministerstwa Poczty i Telegrafów:
Moszczyński

219.

Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów

z dnia 13 marca 1923 r.

w sprawie obrotu przesyłek pocztowych za pobraniem do 500.000 mk. z polską częścią Górnego Śląska.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44, poz. 310) zarządza się co następuje:

§ 1. Wprowadza się z polską częścią Górnego Śląska obrót poleconych przesyłek listowych, paczek i listów wartościowych za pobraniem do 500.000 mkp. za każdą poszczególną przesyłkę na zasadach obowiązujących w ruchu wewnętrznym.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1923 roku.

Kierownik Ministerstwa Poczty i Telegrafów:
Moszczyński

220.

Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów

z dnia 12 marca 1923 r.

w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44 poz. 310) zarządza się co następuje:

§ 1. Dotychczasowe opłaty pocztowe, telegraficzne i telefoniczne podwyższa się z dniem 1 kwietnia 1923 r. do wysokości wskazanej w załączniku do niniejszego rozporządzenia (załącznik). Korespondencji nadanej przed dniem 1 kwietnia, a nadeszłej do urzędów oddawczych po tym dniu, nie obciąża się dopłatą.

§ 2. Ekwiwalent franka złotego dla opłat za przesyłki listowe zagraniczne wynosi 1 fr. zł. = 2.000 mkp., najwyższa zaś kwota odszkodowania za polecane przesyłki listowe do zagranicy = 100.000 mkp.

Za każdy międzynarodowy kupon na odpowiedź (coupon réponse international) należy wydawać znaczki pocztowe ogólnej wartości:

- a) za kupon nowy wartości 50 cent. 1000 mk.
- b) „ „ dawny „ 25 „ 500 „

§ 3. Nowe opłaty telegraficzne dla obrotu wewnętrznego obowiązują od dn. 1 kwietnia 1923 r., z wyjątkiem opłat kwartalnych, wymienionych pod poz. 15 i 16 taryfy telegraficznej, które obowiązują dopiero od dnia 1 maja 1923 r.

Z powodu podwyższenia wewnętrznej taryfy telegraficznej podwyższa się opłatę za telegramy do Rumunii i Węgier. Opłata od wyrazu telegramu zwykłego do Rumunii równa się podwójnej opłacie wewnętrznej; do Węgier zaś pojedynczej opłacie wewnętrznej więcej 7 (siedem) cent. obliczonych na marki polskie według każdorazem obowiązującego ekwiwalentu franka zł. do marki polskiej.

§ 4. Nowe opłaty telefoniczne obowiązują od 1 kwietnia 1923 r. z wyjątkiem opłat abonamentowych, które obowiązują od dn. 1 maja 1923 r. według załączonej taryfy z następującymi wyjątkami:

- a) do sieci miejscowych w Warszawie, Łodzi, Lublinie, Lwowie, Białymstoku, Zagłębiu Boryslawskim i Dąbrowskiem, które z dniem 1 lipca 1922 r. przeszły na własność Polskiej Spółki Akcyjnej Telefonów, mają zastosowanie tylko postanowienia taryfy odnoszące się do rozmów międzymiastowych i telefonicznego pośrednictwa w nadawaniu i odbieraniu telegramów przez telefon, zatem tylko §§ 26, 27, 28, 29, 30, 31 i 33;
- b) w b. dzielnicy pruskiej obowiązują tylko należności budowlane t.zn.: §§ 6, 7, 8, 9 i 10, następnie §§ 22, 23, 24 i 25, dalej należności za rozmowy międzymiastowe t.zn.: §§ 26, 27, 28, 29 i 30, opłaty za rozmaite inne świadczenia t.zn.: §§ 31, 32 i 33 wreszcie cały rozdział III.

Abonenci, dla których podwyższone opłaty nie będą dogodne, mogą wypowiedzieć abonament na dwa tygodnie przed 1 maja 1923 r.

§ 5. Podwyższone należności pocztowe, telegraficzne i telefoniczne dla obrotu wewnętrznego obowiązują:

- a) w obrocie na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem polskiej części Górnego Śląska,
- b) w obrocie z Polski do polskiej części Górnego Śląska,
- c) w obrocie z Polski z wyjątkiem polskiej części Górnego Śląska do obszaru Wolnego miasta Gdańska.

W relacji c) (z Polski do obszarów Wolnego miasta Gdańska) nie mają zastosowania poz. 9, 10 c) i 11 taryfy pocztowej.

Podwyższone należności za rozmowy telefoniczne międzymiastowe obowiązują także w ruchu z Wolnym miastem Gdańskiem, z Austrią i Czechosłowacją.